

Dosarul nr. 2ra-1349/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Aureliu Scorțescu în interesele Asociației Coproprietarilor în Condominiu 55/108, ale lui Badinter-Cociorbă Ianina, Dragnev Eugenia, Lungu Marian, Guțu Roman, Dolma Cătălina

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația Coproprietarilor în Condominiu 55/108, Badinter-Cociorbă Ianina, Dragnev Eugenia, Lungu Marian, Guțu Roman, Dolma Cătălin împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”General Construct Company”, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de folosință, demolarea bunului imobil, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 25 aprilie 2019, Asociația Coproprietarilor în Condominiu 55/108, Badinter-Cociorbă Ianina, Dragnev Eugenia, Lungu Marian, Guțu Roman și Dolma Cătălina, prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Scorțescu Aureliu, au depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „General Construct Company”, prin care au solicitat înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de folosință, demolarea bunului imobil, încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantii au invocat că Societatea cu Răspundere Limitată „General Construct Company” a elaborat un proiect al blocului de locuințe, la distanța de doar 13 metri de locuințele lor, încălcând prin aceasta normele de însorire și iluminare naturală a imobilului din mun. Chișinău, str. Al. Pușkin, 49. Susțin că, prin acțiunile sale, Societatea cu Răspundere Limitată „General Construct Company” a provocat reclamantilor un prejudiciu moral apreciat ca fiind în limita sumei de 1000000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 25 noiembrie 2019, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Aureliu Scorțescu în interesele Asociației Coproprietarilor în Condominiu 55/108, Badinter-Cociorbă Ianina, Dragnev Eugenia, Lungu Marian, Guțu Roman, Dolma Cătălina împotriva Societății cu Răspundere Limitată "General Construct Company", intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău, cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de folosință, demolarea bunului imobil, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, s-a respins ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2020, cererea de apel declarată de către avocatul Aureliu Scorțescu în interesele Asociației Coproprietarilor în Condominiu 55/108, Badinter-Cociorbă Ianina, Dragnev Eugenia, Lungu Marian, Guțu Roman, Dolma Cătălina a fost respinsă, menținându-se hotărârea primei instanțe.

În favoarea acestei soluții, instanța de apel a indicat că argumentele expuse de reprezentantul apelanților în cererea de apel sînt lipsite de substanță juridică obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate - a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată, în corespundere cu art. 130 Cod Procedură Civilă. Pretenția apelanților privind demolarea bunului imobil nu poate fi admisă, deoarece nu există niciun temei prevăzut de lege ce ar impune intimatului obligația de demolare a imobilului pe care îl deține cu drept de proprietate. Circumstanțele invocate de apelanți, și anume ilegalitatea construcției realizate de societatea intimată, au fost deja elucidate, cu trimitere la încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 28 martie 2019, iar în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanța de drept comun sau în instanța specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

La 12 august 2020, Asociația Coproprietarilor în Condominiu 55/108, Badinter-Cociorbă Ianina, Dragnev Eugenia, Lungu Marian, Guțu Roman, Dolma Cătălina, prin intermediul avocatului Aureliu Scorțescu, au declarat recurs împotriva deciziei din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea cererii de recurs, au indicat că atît prima instanță, cît și instanța de apel nu ar fi aplicat corect prevederile legii, în drept invocînd art. 432 alin. (2) lit. c) Cod procedură civilă.

Astfel, consideră că instanța de judecată a dat o apreciere greșită probelor cauzei și nu a aplicat practica în domeniu (a Curții Supreme de Justiție), în cauze similare. Deși admit că instanța de judecată s-a expus anterior pe cauzele la care face trimitere, aceasta nu s-a expus în schimb pe capătul de cerere privind demolarea construcției, deoarece acest capăt de cerere nu se regăsea în acțiunea anterior înaintată.

Au solicitat recurenții admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2020 și a hotărîrii Judecătorei Chișinău sediul centru din 25 noiembrie 2019, emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă cererea privind demolarea bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, str. Al. Pușkin, 49 din contul Societății cu Răspundere Limitată „General Construct Company”.

Examinînd admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 26 august 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. La 16 septembrie 2020, a fost înregistrată referința depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „General Cosntruct Company”.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 mai 2020, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 19 iunie 2020 (f.d. 249), însă nu există dovada recepționării la aceeași dată de către participanții la proces.

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată la data de 12 august 2020 de către recurenți în interiorul termenului legal.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către avocatul Aureliu Scorțescu în interesele Asociației Coproprietarilor în Condominiu 55/108, Badinter-Cociorbă Ianina, Dragnev Eugenia, Lungu Marian, Guțu Roman, Dolma Cătălina, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de recurenți în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de

procedură civilă, sînt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurenților este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, avînd în vedere faptul că rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărîre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicînd determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul lor cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către avocatul Aureliu Scorțescu în interesele Asociației Coproprietarilor în Condominiu 55/108, Badinter-Cociorbă Ianina, Dragnev Eugenia, Lungu Marian, Guțu Roman, Dolma Cătălina.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că recursul declarat de către avocatul Aureliu Scorțescu în interesele Asociației Coproprietarilor în Condominiu 55/108, Badinter-Cociorbă Ianina, Dragnev Eugenia, Lungu Marian,

Guțu Roman, Dolma Cătălina nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Aureliu Scorțescu în interesele Asociației Coproprietarilor în Condominiu 55/108, Badinter-Cociorbă Ianina, Dragnev Eugenia, Lungu Marian, Guțu Roman, Dolma Cătălina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu